

Sygn. akt I ACz 178/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: (...) S.A. M. S. (sprawozdawca)

Sędziowie: S.A. (...)

S.O. Dariusz Limiera

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z protestu **B. K. pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców R. Nasza Ojczyzna**

z udziałem **Gminnej Komisji Wyborczej w R. i Komisarza Wyborczego w P.**

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt I Ns 179/14

p o s t a n o w i ł: **oddalić zażalenie.**

Sygn. akt I ACz 178/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie z protestu B. K. pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców R. Nasza Ojczyzna z udziałem Gminnej Komisji Wyborczej w R. i Komisarza Wyborczego w P., pozostawił protest bez dalszego biegu.

W uzasadnieniu sąd pierwszej instancji wskazał, że w dniu 18 listopada 2014 roku do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynął protest B. K. - pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców R. Nasza Ojczyzna na nieprawidłowy sposób przeprowadzenia przez Gminną Komisję Wyborczą w R. losowania w dniu 17 listopada 2014 roku na Radnego O. Wyborczego nr 14 w N. pomiędzy dwoma kandydatami na Radnego: W. K. (1) i J. K..

Nieprawidłowość ta w ocenie wnoszącej protest polegała na tym, że koperty, w których były kartki z nazwiskami dwóch kandydatów na Radnych trzymał w ręku M. K., mąż byłej Wójt Gminy R., zatem przez cały czas losowania koperty z nazwiskami kandydatów na radnych były pod jego kontrolą i miał on możliwość przez stosowne gesty, znaki, ruchy rąk zasugerować, która koperta powinna być wybrana, podczas gdy prawidłowy sposób losowania powinien być taki, że koperty z nazwiskami w/w dwóch kandydatów na radnych powinny być umieszczone w pustej nieprzezroczystej urnie do losowania i dopiero wtedy powinna być wyciągnięta jedna z nich przez osobę losującą co wykluczyłoby możliwość wpłynięcia w jakikolwiek sposób na wynik losowania nazwiska Radnego.

Ponadto skarżąca nieprawidłowości w głosowaniu upatruje też w tym, że trzy głosy oddane na radnego W. O. Komisja Wyborcza uznała za nieważne, nie podała jednak w protokole dlaczego głosy te zostały uznane za nieważne i dlatego istnieje podejrzenie, że doszło do sfałszowania wyników głosowania.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że w niniejszej sprawie wnioskodawczyni B. K. - pełnomocnik Komitetu Wyborczego Wyborców R. Nasza Ojczyzna wniosła protest na nieprawidłowy sposób przeprowadzenia przez Gminną Komisję Wyborczą w R. losowania w dniu 17 listopada 2014 roku na radnego O. Wyborczego nr 14 w N. pomiędzy dwoma kandydatami na Radnego : W. K. (1) i J. K., jednakże nie wskazała żadnych dowodów na których oparła swoje zarzuty.

Tymczasem wnoszący protest zobowiązany jest nie tylko sformułować zawarte w nim zarzuty, lecz również przedstawić dowody, jeżeli takowe posiada, lub wskazać je, gdy nie pozostają w jego dyspozycji. Nie może stanowić podstawy protestu ogólnikowe stwierdzenie, nie poparte konkretnymi dowodami, że komisja wyborcza nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przepisami ustawy jeżeli wnioskodawca nie wykaże związku tych naruszeń z ważnością dokonywanych wyborów. Wnioskodawczyni nie wskazała żadnych dowodów na okoliczność nieprawidłowości przy przebiegu losowania w dniu 17 listopada 2014 roku na Radnego O. Wyborczego nr 14 w N. pomiędzy dwoma kandydatami na Radnego: W. K. (1) i J. K.. Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Wyborców R. Nasza Ojczyzna - B. K. nie podała także żadnych dowodów potwierdzających nieprawidłowości w działaniu Gminnej Komisji Wyborczej w R. także przy ustalaniu wyników głosowania.

Wobec powyższego Sąd pierwszej instancji pozostawił protest bez dalszego biegu, gdyż Sąd nie ma obowiązku wzywania do uzupełnienia braków formalnych protestu i braki te nie podlegają uzupełnieniu w trybie art. 130 k.p.c. zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem sądowym w tym zakresie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła wnioskodawczyni B. K., zaskarżając je w całości i zarzucając mu:

- 1) naruszenie w szczególności przepisów Kodeksu wyborczego, w tym art. 443 § 2 i 3 oraz przepisów wykonawczych do tego kodeksu (przepisy uchwały Państwowej Komisji Wyborczej) określające tryb przeprowadzenia losowania kandydatów na radnych, którzy otrzymali równą liczbę głosów;
- 2) art. 445 Kodeksu wyborczego, w tym § 3,5 i 6 nakładające na gminną komisję wyborczą obowiązek dokładnego opisanie w protokole wyborczym przebiegu losowania, o którym mowa oraz obowiązek spełnienia wymogów, co do koniecznych podpisów tego protokołu i umożliwienia wniesienia uwag i zarzutów dotyczących m.in. prawidłowości losowania kandydatów na radnych;

W następstwie powyższych zarzutów skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia lub jego zmianę poprzez unieważnienie wyboru J. K. na radną gminy R., z okręgu wyborczego numer 14 w C. i zarządzenie ponownego prawidłowego losowania pomiędzy wymienionym dwoma kandydatami na radnych, bądź zarządzenia ponownych wyborów na radnego w okręgu wyborczym numer 14 w N., gmina R., a także o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: B. K., pełnomocnika wyborczego KWW R. Nasza Ojczyzna - na okoliczności nieprawidłowego i tendencyjnego przeprowadzenia losowania między ww. kandydatami na radnego przez dwóch członków Gminnej Komisji Wyborczej w R., w tym M. K. i W. K. (2), członka gminnej komisji wyborczej w R. - na ww. okoliczności.

W odpowiedzi na zażalenie uczestnik postępowania wniósł o jego odrzucenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozstrzygając o pozostawieniu sprawy bez dalszego biegu Sąd Okręgowy słusznie ocenił, że wniesiony przez B. K. wniosek nie spełnia wymogów protestu dotyczącego ważności wyborów w rozumieniu art. 82 § 1 pkt 2 ustawy Kodeks wyborczy, wobec czego nie podlega rozpoznaniu przez sąd w postępowaniu nieprocesowym w trybie ustawy Kodeks wyborczy.

Zaznaczyć należy, że z treści przepisów art. 82 § 1 – 5 oraz art. 392, 393, 394 ustawy Kodeks wyborczy wynika, że ustawodawca poddał możliwość zaskarżenia do sądu ważność wyborów rygorystycznym zasadom określonych przepisach kodeksu wyborczego. Dotyczą one tak określenia terminu do wniesienia protestu, podstaw na których można oprzeć wniosek o stwierdzenie nieważności wyborów jak i kręgu osób uprawnionych do wniesienia protestu, przy czym ustawodawca uzależnił uprawnienie do wniesienia protestu od rodzaju podstawy na której opiera się protest. Wskazany rygorystyczny ustawodawcy skutkuje daleko idącymi implikacjami dotyczącymi postępowania na skutek wniesienia wniosku o stwierdzenie nieważności wyborów. Przede wszystkim wszystkie rygory dotyczące elementów formalnych wniosku oraz dotyczące uprawnienia do wniesienia protestu muszą być ocenione przez sąd, który na tej podstawie decyduje o dopuszczalności merytorycznego rozpoznania wniosku. Istotne jest, że ze względu na przedmiot postępowania i określone przez ustawodawcę rygory w zasadzie nie podlegają możliwości uzupełnienia lub modyfikacji jakiegokolwiek braku wniosku.

W doktrynie jak i w judykaturze przyjmuje się, że brak jest możliwości uzupełnienia, modyfikacji lub zmienienia treści żądania i podstaw na których opiera się protest wyborczy czy też uzupełnienia wniosków dowodowych, których wcześniej na okoliczności podnoszone w proteście skarżąca nie wskazała. Wnoszący protest zatem prócz zarzutów winien przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Taki wymóg podania dowodów stanowi element konstrukcyjny protestu, którego niespełnienie prowadzi do pozostawienia protestu bez dalszego biegu (art. 392 § 2 w związku z art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego). Z założenia chodzi o realizację prawa do protestu w sposób rzeczowy (uzasadniony) i odpowiedzialny. Wszak obowiązują przepisy prawa wyborczego ściśle określające procedurę głosowania i ustalania jego wyników. Przeprowadzenie wyborów zgodnie z procedurą wyborczą oznacza, że ustalony (ogłoszony) wynik głosowania jest zgodny z oddanymi głosami. Dopuszczalność podważania tej zasady nie może być więc gołosłowna, lecz każdorazowo warunkuje ją przedstawienie lub wskazanie dowodów, jednak nie jakichkolwiek, ale takich, które uzasadniają zarzut protestu mieszczący się w granicach bezprawności.

Warunków tych z pewnością nie spełnia wniesiony protest w odniesieniu do stawianych zarzutów w zakresie losowania kandydatów na Radnego O. Wyborczego nr 14 w N.. W takiej sytuacji należy przyjąć, że protest nie spełnia warunków określonych w art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego, w związku z czym Sąd pierwszej instancji słusznie pozostawił go bez rozpoznania na podstawie art. 393 § 2 ustawy Kodeks wyborczy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia skarżącej na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z 397 § 2 k.p.c. i 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.